

Proverbis 1, 20-33

- 20 La Saviesa (**sofia**) fa una crida (**uimeitai**) pels carrers,
per les places aixeca la veu (**parrhsian agei**),
fa un pregó (**khrussetai**) pels indrets més bulliciosos,
a l'entrada de la ciutat proclama (**qarrouša legei**):
- 22 Fins quan els ignorants preferireu la ignorància,
els insolents allargareu la insolència,
els beneïts refusareu el coneixement (**aisqhsin**)?
- 23 Feu cas de la meva exhortació:
vull escampar el meu esperit damunt vostre
i fer-vos entendre les meves paraules (**ton emon logon**)
- 24 Jo cridava (**ekaloun**) i heu fet el sord,
estenia la mà i no heu parat atenció:
tant se us en dóna, dels meus consells (**emaj boulaïj**),
i no feu cas de la meva exhortació (**emij etegcoij**).
- 26 Però quan us toqui la desgràcia seré jo qui riurà,
jo, qui escarnirà quan us agafi el pànic.
- 27 Sí, quan us agafi el pànic com un temporal,
quan la desgràcia us envesteixi com una tempesta
i l'angoixa i l'aflicció us caiguin al damunt,
em cridareu i no respondré,
em cercareu i no em trobareu.
- 29 Com que menyspreaven el coneixement (**sofian**)
quan refusaven de venerar el Senyor,
com que tant se'ls en donava dels meus consells (**emaj boulaïj**)
i feien el sord a les meves exhortacions (**emouj etegcouj**),
menjaran el fruit amarg del seu obrar,
s'afartaran dels propis consells.
- 32 L'obstinació acaba ma tant els inexperts,
la indolència destrueix els estúpids;
però el qui m'escolta viurà segur,
en pau i sense por de cap mal.

BÍBLIA CATALANA INTERCONFENSIONAL

Tancar manualment